

נישות החסידות

עלון מס' 3 | פרשת מסעי | תמוז ה'תשפ"ב

פניני חיזוק לנשים
עפ"י רבינו נחמן מברסלב זיע"א ותלמידיו
כפי שלמדנו עט"ר מוהרא"ש זיע"א

זמני השבת: הדלקת נרות (40 דק) 18:58 | שקיעה 19:38 | צאת שבת ר"ת 20:52

פינת יקרת

גב' צ. בטונאשוילי

הרב אברהם נאור שליט"א

פעם, פעם, כשהיית קטנה
ואמרו לך "תעמדי בפינה"
עיניך התמלאו דמעות
והלב שלך בכה.

והיום כשאת רואה עלון
עם פינה ועוד פינה
דמעותייך שוב עולות
אבל הלב מתרגש וגואה
משמחה.

סוף סוף הגעת לאיזו מטרה
למקום הנכון לפינת המרגוע
הצלחת לצאת, לשבור את
השגרה לברוח מהס"מ, ישר
מהלוע

מגלה שכולנו עדיין ילדות
פחדות מהעונש, מרגישות
אשמות

והנה נפתחת לה דלת של אור
מרגשת את כל הדמיון השחור.

מבינה את מה שמוהרא"ש
הגדיר "פינת יקרת" שתהפוך
לעיר לקחת בה חלק - את
רוצה כמו כולם

כי זו הקהילה הכי שווה
בעולם!

שטחיה הפנימיים של רוסיה זכו להישאר בחיים ולהשתחרר
בסיום המלחמה, אך אלו שנשארו בצד השני נהרגו בשואה
האיזמה הי"ד.
ה. מכאן נלמד להתחזק תמיד לראות רק את הטוב שעושה
איתנו הקב"ה, ובוודאי שה' יעשה איתנו עוד יותר טוב תמיד.

גדולת ארץ ישראל

א. בהמשך הפרשה התורה מלמדת את גבולות ארץ
ישראל וסדר חלוקת הארץ וכל הפרטים הקשורים
לזה, כי קדושת ארץ ישראל גדולה מאוד והזכות
גדולה מאוד למי שזוכה לדור בה.

ב. רביז"ל מלמד אותנו שהמעלה הגדולה של ארץ ישראל
היא ששם הוא מקום הניסים, כי מי שגר בארץ ישראל זוכה
ורואה ניסים ונפלאות בכל רגע ממש, כמו שרואים בחוש היום,
איך שקמים אויבים רבים לעם ישראל מבית ומחוץ, ורק בניסים
ונפלאות זוכים לגור בארץ ישראל, ולהיפך אם ח"ו פוגמים
באמונה בקב"ה ובניסים שלו, נגזר על האדם גלות ר"ל.

ג. ועיקר העבודה שלנו היא להאמין בתמימות ופשיטות בניסים
שעושה איתנו הקב"ה, ולא לומר שמה שקרה הוא בדרך הטבע,
אלא אדרבה כל דבר שקורה לראות את השגחתו יתברך בתוך
זה.

ד. ובאותו עניין צריך להאמין בגדולת הצדיקים, כי הקב"ה נותן
לצדיקים את הכח "צדיק גוזר והקב"ה מקיים" לכן אם אנחנו
רוצים ניסים ונפלאות אפשר לקבל בכח הצדיק.

ה. ובפרט מה שהבטיח מוהרא"ש שמי שידיפס חלק אחד
ב"אשר בנחל" יראה ישועות גדולות, שזו סגולה בדוקה ומנוסה,
ובכל יום שומעים על עוד ניסים שאנשים זכו לראות, ואם רק
נאמין בפשיטות ונקיים את הסגולה נזכה לפעול כל מה שאנחנו
צריכים.

פרשת מסעי

הקב"ה אוהב ומרחם על כל יהודי בכל מצב
א. בפרשה שלנו התורה הקדושה מלמדת, שעם ישראל נסעו
42 מסעות מהרגע שיצאו ממצרים עד שזכו להיכנס לארץ
ישראל, שבכל פעם היו חונים במקום מסוים וממשיכים
בנסיעה למקום אחר, עד שעברו 40 שנה שנגזר
עליהם להישאר במדבר בעקבות חטא המרגלים.
ב. רש"י הקדוש מלמד אותנו לימוד חשוב מאוד,
שגם בתוך הצרה והגזרה שגזר הקב"ה על עם
ישראל אפשר למצוא את האהבה שלו לעם
ישראל, כי נגזר עליהם להסתובב 40 שנה במדבר,
והקב"ה היה יכול לטלטל אותם ממקום למקום
במאות ואלפי נסיעות, ובכל זאת הקב"ה ברוב רחמיו, הסיע
אותם רק 42 מסעות שזה יוצא פחות מנסיעה אחת כל שנה (לפי
חשבון שרש"י עושה, כי היו כמה נסיעות בשנה הראשונה כשיצאו
ממצרים, וכמה נסיעות בשנה האחרונה כשכנסו לארץ).
ג. יוצא מכאן לימוד גדול, מה שאומר רביז"ל ("ליק"מ ח"א קצה")
שהקב"ה גם בתוך הצרה בעצמה עושה איתנו חסד גדול ומלא
ברחמים מרובים, ועושה לנו הרחבות כמו שכתוב "בצר הרחבת
לי", ואם רק נחפש ונסתכל באמת, נראה איך הקב"ה מרחם
ושומר עלינו ואפילו בזמנים שקשה וכואב לנו אנחנו מלאים
ברחמים וחסדים ממנו יתברך.

ד. מסופר בזמן מלחמת העולם השנייה, בתחילתה עשו הנאצים
ימ"ש הסכם עם הרוסים וחילקו ביניהם כמה מדינות, והנה יהודים
רבים וביניהם כמה ישיבות קדושות מצאו עצמם תחת שלטון
הקומוניסטים שרדפו כל מה שקשור ליהדות, והיה להם צער
גדול מזה ורבים נעצרו ונשלחו לסיביר באותה תקופה, ובתוך
הצער והצרות שעברו עליהם חשבו לעצמם מדוע ככה עשה
איתם ה' שהם עברו תחת שלטון הרוסים ימ"ש ונשלחו לגלות,
אלא שתוך זמן קצר התברר שרוב אלו שהוגלו לסיביר או לתוך

דעי לך ששמחה בשמים מאוד מאוד יקר תפלתך, ולכן מי יתן שתוכלי לומר בכל יום "יום תהלים"

שלום באהלך

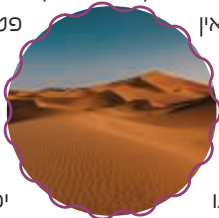
גב' ש. צור

פניני הלנה

הרב אברהם נאור שליט"א

אז התפקיד שלו הוא לראות אותך משתבחת במסע - שכל המהמורות והנסיונות בדרך: ההריונות, הלידות, צער גידול הבנים, הקשיים בשלום בית - הטביעו בך חותם, הטביעו תובנות שחרצו קווי חיבור בינך לבין ה' - קמטי אמונה! כמו אברהם אבינו בפרשת לך לך שרואה את שרי אשתו, אחרי הניסיון הקשה של הירידה מצרימה ואומר לה: " הנה נא ידעתי כי אישה יפת מראה את", מה, רק עכשיו אחרי עשרות שנות זוגיות הוא מבין שהיא יפה? ורש"י, שהשבוע כ"ט בתמוז הוא יום פטירתו, מסביר: שמנהג העולם הו שע"י טורח הדרך מראהו של האדם מתבזה, וזאת שרה עמדה ביופיה! כלומר, לא רק שהקשיים לא יורידו אותך ויכערו אותך אלא יהפכו אותך להיות יפהפיה!!! ובמה זה תלוי - יפהפיה = יפה - פיה! הכול תלוי בפה שלך...כרגיל...(היה ברור שנגיע לזה, לא?)

בפרשתנו, פרשת מסעי, מצויינים כל מ"ב המסעות שעברו על בני ישראל מיציאת מצרים, דרך ארבעים שנה במדבר ועד ערבות מואב, רגע לפני הכניסה המיוחלת לא"י. מוהרא"ש כותב בזאת התורה לפרשה כי "כל הנסיעות של בר ישראל הן בשביל פגם האמונה, וע"י הנסיעות נתכפר, והכול כדי להיכנס לא"י ששם עיקר האמונה". ואם ניקח את הרעיון הזה לבית היהודי, הרי שכל מה שאנחנו עוברים בחוץ: העבודה, הסידורים, המפגשים עם אנשים וכו' הוא רק כדי להתבונן בעולם וללמוד לימודי אלוקותו יתברך שאין שום מציאות מבלעדי ה', ולתקן כל פגם עבודה זרה וכפירה של חלילה להיפך, וכשחוזרים הביתה, כמו עם ישראל שעומד להיכנס לא"י, זו הבחינה של האמונה השלמה, כי שם הוא גילוי אלוקותו יתברך, כידוע ששכינה שורה בביתו של אדם ע"י אשתו שהיא עקרת הבית. ולכן כשהבעל חוזר הביתה, כדאי להניח בצד לרגע את כל הרגשות, התחושות, החשבונות ולהבין שאני בתפקיד! - בתפקיד השכינה שמקדמת את פני בעלה החוזר מהמסע! האם מנהלת חשבונות שעבר עליה בוקר מאתגר עם ילדיה, יכולה להגיש לבוס שלה דו"חות בפרצוף חמוץ? האם אחות יכולה להגיש טיפול רפואי למטופלים בליווי טענות ומענות על תנאי העבודה הקשים? גם לנו יש תפקיד מול הבעל שלנו: לקבל את פניו בחיוך, כי אני באמת שמחה שחזר הביתה מהמסע. ב"ה אחרי כל מה שעבר הוא בחר לחזור אליי! אני מגישה לו כוס קפה ומאפשרת לו לעשות את המעבר מהחוץ לפני, מהתיקון לגאולה! ומה התפקיד שלו? אחרי אנחנו חייבות תמיד לקרוא את הפרק שלו במדריך הזוגיות ולהוכיח לו את חובותיו...

"ודברת בם" - בם זה מ"ב המסעות שכל אדם עובר בזה העולם, וה' רוצה שנדבר את זה! נדבר על מה שעובר עלינו, לא רק עם הבעל ולא שעות על גבי שעות בשני טלפונים עם אמא שלך והשכינה אלא איתו יתברך! נספר לו כל מה שעובר עלינו במסע הארוך והאינסופי הזה...ואין זמן יותר מסוגל לכך מימים אלו - ר"ח אב: אב בא! א"ב = אלול בא! המלך השדה...אלו ימים של התקרבות, פוטנציאל אדיר של אהבת חנים, להתקרב, להתאחד, להתגעגע...למה מתגעגעים? למה שהיה ואיננו...לבית שהיה פעם שמה, מתלהב, מתרגש והיום אולי קצת פחות או בכלל לא...אז קדימה זה הזמן להתחיל מחדש, להתחיל בחיוך - ומשם כבר הכול ייראה אחרת...חזק חזק ונתחזק!

פנינת חיזוק

גב' מלכה פ.

עם הדבר שהכי מעצבן אותך וברגע שתצליחי לצאת מאיזור הנוחות שלך ותצליחי במשימתך, הנצחון הזה יבעיר בתוכך את הכוחות העמוקים שלך שילוו אותך בס"ד במהלך היום.

אם היום נגזר עליך "לבלוע" משהו מר, אז "תבלעי" אותו על הבוקר!!!
במרוץ החיים אנו מתמודדות עם מגוון משימות: חלקן נעימות וחלקן האחר אנו דוחות או מתעלמות מהן. המסע הוא בתחילת היום להתמודד עם האתגר שלך,

חודש אב
א. ביום שיש הבעל"ט נכנס בחודש "מנחם אב", חודש שבו ארע חורבן 2 בתי מקדש, עוד דברים קשים שעברו על עם ישראל במשך השנים.

ב. החל מיום זה נוהגים להחמיר בכמה דינים כדי להרגיש יותר את הצער על חורבן בית המקדש, לכן:

1. ממעטים בדברי שמחה, כמו קניית תכשיטים, שיפוץ דירה לנוי, סיוד קירות וכדומה, אבל קניית מוצרים או רהיטים הנצרכים לבית מותר, וכן בניה שנעשית לצורך מגורים מותר.
2. לא קונים ולא תופרים או סורגים בגדים חדשים, וכן לא קונים נעלים חדשות.
3. לא אוכלים מאכלי בשר ועוף, חוץ משבת, אבל יולדת ומניקה או חולה שצריכות לאכול לצורך רפואתם מותר, וילדים קטנים עדיף להרגילים להחמיר בימים אלו אך אם יש צורך מותר.
4. יש מחמירים לאסור שתיית יין ומיץ ענבים בימים אלו.
5. האשכנזים מחמירים גם שלא לכבס בגדים אפילו אם לא לובשים אותם אחרי הכביסה, וכן לא לובשים בגדים מכובסים, לכן לפני ר"ח צריכים להכין בגדים ע"י שלובשים אותם מעט שיעשו משומשים, ובגדי קטנים שלכלכו מותר לכבס.

6. האשכנזים מחמירים גם שלא להתרחץ במים חמים בימים אלו (ויש מחמירים לא להתרחץ כלל גם במים קרים ובסבון, אולם כתבו הפוסקים שבימינו שרגילים להתרחץ לצורך נקיות בימים חמים מותר, וכן נהג כ"ק מוהרא"ש).

7. הספרדים מחמירים בכביסה וברחיצה רק בשבוע שחל בו תשעה באב, לכן השנה שתשעה באב נדחה ליום ראשון אין לספרדים דינים אלו חוץ מיום תשעה באב עצמו.

ג. העיקר הוא לזכור שהמטרה במנהגים אלו היא לא לגרום לנו צער ועגמת נפש סתם, אלא להזכיר לנו את צער השכינה וגלות ישראל שסבלו וסובלים כבר 1954 שנים מאז חורבן הבית השני, וכדאי הוא בית המקדש שפעם בשנה נצער קצת את עצמינו, ונזכור שאם נצער את עצמינו כל השנה בתפילות ובקשות על הגאולה וכן נרבה באהבת חנים ואחדות בעם ישראל, נזכה לגאולה השלימה ולא נצטרך להתאבל יותר, ונזכה בקרוב ממש לבניין ביהמ"ק.

פניני מוהר"ן

והפתרון הוא המקל, משוגע מבין רק במכות, אחר כך יהיה אפשר לשים עליו קמיעות ושמות שאולי יעזרו לרפאותו. מהו המקל הזה שהיצר הרע כל כך פוחד ממנו?!

אומר רבינו המקל הוא התורה, כי התורה היא כולה שמותיו של הקב"ה, ואיתה אפשר לגרש את היצר ולרפאות את האדם מהשיגעון, כל פרק תהילים הוא חץ בליבו של היצר הרע, וכל הלכה שלומדים מורידה מהלומה עזה על קדקודו, התורה שוטפת ומנקה אותנו, מרפאה כל פצע ומוציאה כל שיגעון מתוכנו.

רביה"ק פותח לנו את העיניים להסתכל בצורה רחבה יותר, כי מרגע שנברא העולם נברא בו טוב ורע יחד, יצר טוב ויצר רע, וכשהיתה רבקה בהריון והלכה לשאול את הנביא מה קורה שם עם הילד הבעייתי הזה בפנים, ענה לה "שני גוים בבטןך.. ולאום מלאום יאמץ" בבטןך יש שניים נפרדים, אחד הוא שורש הטוב ואחד שורש כל הרע, ותמיד אחד מהם ישלוט בעולם או יעקב והצד הטוב או עשוי והצד הרע, וכשצד אחד עולה ומתגבר מיד הצד השני יורד ונחלש.

ואנחנו, עם כל מעשה טוב שעושים, ובפרט בלימוד התורה (בחלק שלנו הנשים) ששוברת את היצר הרע לגמרי - מגבירים את הטוב, לא רק אצלנו בגופינו ונשמתינו, אלא בכל העולם כולו, ומעלים ומגבירים את מלכות ה' בעולם, וממילא היצר הרע מתבטל, הרע נחלש בעולם, וזה מה שגורם שהחן והחשיבות של עם ישראל כולו מתגבר, וגם אנחנו כל אחת ואחת נזכה שיתקבלו תפילותינו לרצון.

(ע"פ ליקו"מ ח"א תורה א' ופירוש שפת הנחל)

פנינה במעטבת

עוגת כדורי שוקולד קלה וטעימה !!

2 חבילות בסקוויטים, לפורר, להוסיף כוס מים רותחים עם כף גדושה נס קפה בנפרד להמיס על האש: חצי כוס קקאו, כוס סוכר, רבע מרגרינה, רבע כוס יין או מיץ ענבים, כף תמצית וניל, להביא להמסה לא לשרוף. לשפוך הכל על עיסת הבסקוויטים אפשר להוסיף אגוזי מלך קצוצים, לערבב היטב לאיחוד, למרוח חצי באינגליש קייק, אח"כ להמיס שוקולד מריר במיקרוגל או בתנור על 100 מעלות למרוח את השוקולד המומס ומעליו לזלף ממרח בוטנים נוזלי.

הצלחה

היא ישרה ומיררה בבכי, מניחה לדמעות לשטוף את פניה, מה בסך הכל בקשה?! להביא קצת אוכל לבעלה וילדיה?! כל בוקר היא קמה - גיטל - בעלות השחר, ומזדרזת אל השוק הגדול של העיר אומן, בדרכה שומעת את קול התפילה הבוקע מהקלויז של חסידי ברסלב, ומצטרפת בתפילה חרישית שגם היום יקנו העוברים ושבים, מהפירות והירקות שהיא מוכרת עבור פרוטות אחדות. בשוק היא מסדרת את הדוכן היטב, שוטפת ומבריקה את התפוחים, מסדרת את אשכולות הענבים, מערימה את תפוחי האדמה בקערה הגדולה, וממתינה בצפיה לכל קונה וקונה.

אך כעת שוב הוא הגיע - איוואן - המשוגע, שהחליט בשבוע האחרון לשים אותה כמטרה לשגעונותיו, הוא ממתין לשעת כושר, ואז... מתפרץ באחת והופך לה את הדוכן לקול צחוקם של ילדים שובבים, אחר כך היא צריכה לעבוד זמן רב מאוד להחזיר את המצב לקדמותו. לפתע היא ראתה אותו, את המקל, עבה וארוך, נח לו מאחוריה, ורעיון עלה בליבה, הרימה אותו והניחה על הדוכן!

עכשיו נראה את איוואן... אם יגיע שוב הוא יקבל מכות שלא ישכח

לעולם... לכאן הוא כבר לא יחזור יותר!

היצר הרע הופך את האדם למשוגע ממש, כי בעל עבירה הוא משוגע - אומר רבינו - הרי אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות, והוא מגיע שוב ושוב ומפיל, שובר, מפרק ומרסק.

טיפ טיפה לטיפוח

גב' ש. סלמה

2. עור פנים נקי = עור פנים זוהר.

שנני את הכלל הזה ואת כבר בחצי הדרך לשגרת טיפוח טובה.. ניקוי הפנים צריך להתאים בדיוק לעור הפנים שלך ולצרכיו. בכל מצב, עלייך לבחור בתכשירי ניקוי עדינים שלא ישאירו סימנים על העור ולא ישאירו אותו מכווץ או מיובש. למשל, אם יש לך עור שמן כדאי לך להתאים לו ג'ל או קצף עדין שינקו את העור ויאזנו אותו

בנוסף לשמירה על עור הפנים ע"י השתייה התזונה וכללי ההגנה, שהזכרנו בטור הקודם, שגרת טיפוח יום יומית היא הדרך האידיאלית לשמור על זוהר עור הפנים שלנו!

לפנייך מספר טיפים שיעזרו לך:

1. ידע הוא כח:

הכירי את עור הפנים שלך, התייעצי עם רופא/ת עור וקוסמטיקאית מוסמכת כדי לאבחן את סוג עור הפנים שלך. בחירת מוצרים נכונה מדויקת לעורך ולצרכיו המשתנים היא המפתח לשגרת טיפוח יעילה לאורך זמן.

זיכרונות המגן

בוקר טוב..

כן, כותבת לכן על הבוקר כשהשמש היבנאלית מצייצת וחום תמוז באויר התיישבתי לסדר לעצמי מה הכי נכון, הכי נדרש לשתף את חברותי/אחיותיי לקהילת משפחת ברסלב היכל הקודש שסביבי כאן בארץ הגליל.

הנקודה שלי כאן היא השמחה! איך הגעתי לזה? איך הופכים צער ויגון, עולם של חושך לשמח יותר זהו כבר סיפור הלב...

האמת שיש לי מליון תיבות קסומות של אוצרות הרי אני בת-מלך ולא סתם בת, בת שאבדה, טעתה בדרך.. נפלה, התלככה בבוץ, התבלבלה, גבהלה אבל המשיכה לזחול! לא לפחוד! הרגישה יד לוחצת את ידה ומשיכה חזקה למקום הכי נסתר, הכי שקט, הכי מכוסה בשכבות של מסיכות... מעיין הלב!

המלך נגע בזיכרון הלב... והמישנה למלך, השליח הוביל אותי בדרך... הדרך סלולה אך עמוסה במהמורות ושבילים, הוביל אותי לנתיב שמתאים לליבי ומה שנקרא "חישוב לי מסלול מחדש"...

מה אני רוצה בעצם לשתף? מה מרגיש לי מולכן? הלוחמות הצועדות איתי יחד במסלול,

באנה וניגע בלב! אלפחז! זה לא כאוב! מבהילו אבל הרטט של הבהלה הזו, הלב הדופק הזה זהו ההוכחה שהוא קיים!!!

יהלום הלב! כמה העולם מתאמץ להקשות אותו ולשרוד איתו, לא להתרגש! לא לתת לאף אחד להיכנס, לא לתת לשום חדר בלב להיפתח להיזכר ולזכור זכרונות שנגעו, שהכאיבו, שהותירו צלקות ושריטות חלקן עמוקות ועל חלקן החלקנו כלא היו הכחשנו בכלל שקיימות.

אז ליבי שואל... קיבלנו יהלום ענק שמקרין את אורו, אורה של נשמתנו (נשמה יהודית) נבחרנו לקבל לבבות כמוסים דיוקנים ייחודיים שונים מכל ברואי העולם.. לב-בשר, לב רגיש שמרגיש שרוצה לאהוב ואנחנו עסוקים בלעצור אותו??? מה זה אנחנו הפוכים! במקום להיכנס פנימה לצלול למעיין הלב אנחנו מתייבשים מחוצה לו.. התבלבלנו קצת בצד הלב..

שיחת חברות

גב' מ. וינשבוים

זאת ההקדמה להכניס אתכן לחדרי ליבי...כן, וואוו מישהי פותחת את הלב...מעניין איך היא לא מתביישת? היא לא מפחדת? היא חושפת? בשביל מה להרגיש את הלב שלה? יש לי לב משליו!

לזה מצטרפת זעקה: שמישהו ירגיש כבר את הלב שלי! אמנם עפ"י עיצות החכמים הורו לנו לא להיות רגישות מדי.. שלא נחלש.. אבל עניין הדיון מן דין..

העוצמה הזאת של נשמה מול נשמה, לב מול לב באמת, בהכנעה, בתוכחה ובהקשבה זה הכי מתוק שיש גם אם זה נוגע וממשש בצלקות ובשריטות העמוקות והנשכחות, זה הכי מחזק! זוהי תרופת הלב, המזור המיים הקרים המחיים את הלב העייף, מעיין הלב נשפך...

ככה אני כותבת לכן מתוך לב חדש, כי כשנגעו לי בלב כבר אי אפשר היה לראות את העולם כמו הצויר שהוא, אני לא מוותרת במסע הזה על הלב! כן זה מסוכן אבל אני כבר שטה בספינה בלב הים אז בוחרת להרגיש את הגלים, אז כל מי שלא איכפת לה לגעת בליבה וחיבת להיפצע כדי להרגיש שהוא חי... שתרץ אליי!

מסופר על ר' אברהם בר ר' נחמן מטולטשינער כשחברו סביבו כמה תלמידים וכל אחד מנה מה קיבל מרבו... האחד מח מזוכך ללימוד, השני לעין טובה, וכן הלאה וקם ר' אברהם הנ"ל וסיפר שהוא קיבל מרביז"ל לב-חדש! לב בשר שכבר מתבונן מזוית אחרת... עיניים שראות אחרת אזניים ששומעות אחרת וכו'

אני רוצה להתייחס להדמייה שקראתי על העולם הזה עפ"י משנתו של רביז"ל מהסיפורי מעשיות למה בעצם אנחנו חוסמים וחוסמים, מעמידים בשער הלב שומרים עם חניתות, עושות איקס קרוס ☒ אחד גדול של- אין כניסה!

ומאידך גיסא עושות פעולות מלחמה הפוכות לפרוץ את השער הזה! מתכוונות בתפילת דמעה חמה לפתוח את הלב, שלא יהיה לי לב אבן, שארגיש... קח את הלב... לפחות את הלב... לא את המאמרים היוצאים מפ"ל, את הפעולות שלי... קח את הלב! הבה ונצלול למעיין הקסום הזה ועכשיו ניגע בנקודה: יש פה גבול דק מאוד, שקוף כמעט שנקרא:

ת ע ת ו ע !

כן, תתנועי - הלב זאת לא עוד הפקה שלי, זה באמת מסוכן!

תחזיקו ראש: כשנכנסים תתנועי הלב שם נמצא... החלל הפנוי... טרם שנאצלו

הנאצלים ונבראו הברואים היה אור עליון הממלא את כל המציאות וכאשר עלה ברצונו יתברך לברוא את כל העולמות סילק את אורו לצדדים... לחלל הפנוי מהאור שלו בעצמו, ברואים נוצרו להכיר בבוראם לעומתם נבראה ההסתרה ולבבות נמלאו חוסר וודאות... שם בדיוק.. אפשר לדעוך... לשקוע לחושך, להתכסות כמו ליקוי חמה, השמש מכסה את הלבנה ומסתירה אותה באורה, עכשיו האור גובר על החושך אבל העובדה הזאת שהלב מחשיך צריכה מזור ורפואה, פה נכנס תפקידם של חיילות הלבבות, לוחמות התמורות להופיע! בעוז איתן לעשות עיסוי ללב הנשבר הזה, לפמפם אותו ולהזכיר לו את "זכרונות המגן" שלו!

מה באמת נגע לנו בלב... מה שימח לנו אותו, מה להיבי לנו אותו, מה חיים אותו יכול להיות שהעולם השכיח וחוסר וודאות חוגג, התמונה מטושטשת, הקירות ריקים, הכל נבול בלוי... הנשימה מואטת, נלקחה תמצית הנפש המירו לנו אותה בשכול... בזה נלחמות לוחמות התמורות...

הלב נשאר יהלום מקושט ונוצץ שצריך רק לזכור מה מגן עליו ואז... מתעורר לחיים, לרצון!

כשכבר לא מצליחים לזהות את האור נשאלת השאלה: התיירצי? את עדיין רוצה לנסות, לעבור את הגשר? אפילו בזחילה אף אחד לא ביקש ממך לעמוד, פשוט תמשיכי קדימה! את מוגנת! תמשיכי לרצות... תרגשי... תשתמשי ברצון!

הזכרונות הללו חברותי הם כלי הלימוד והדרך שהשאר לנו מורה הדרך שלנו הלא הוא מוהרא"ש! איך להתנהג בזה העולם ולעבור בשלום את הגשר, כל העיצות מא' ועד ת' לא החסיר מאיתנו דבר ולא השאיר אותנו עם סימן שאלה, סימן לנו את הדרך... ללב שרוצה באמת.

בואו ונזכיר לעצמינו, נזכיר לחברותינו השבויות בתעתועי הלב.. כאן ועכשיו את הצדיק, אבא מוהרא"ש, השני למלך שקיבץ את "זיכרונות המגן" שסינדלו אותנו וסגרו עלינו בחממה המחממת לנו את האמונה, ברחמי האמיתיים עלינו כדי שלא נתבלבל ונבלבל עם הלב.. לא להיות רגישות מדי זה מירשם בשביל לא ליפול לתעתועי הלב, אבל לפלס דרך עם הלב זה נצרך לנו ביותר בשביל להיות ברסלב! ולהבעיר את הלב ברצונות טובים... בשביל לזכור את המלך... והשני למלך... שמזכירים לנו שאנו בנות-מלך לוחמות התמורות... ולזכור... שבברסלב (לב-בשר) בוער א"ש!!

מקווה שנגעתי בלב... ומאמינה שמה שיוצא מן הלב נכנס אל הלב. מרים.

מקווה שנגעתי בלב... ומאמינה שמה שיוצא מן הלב נכנס אל הלב. מרים.

חברות יקרות, העלון הזה בנוי כולו על שותפות ואחדות. כ"ק מוהראש ביקש מאיתנו שכל אחת תחזק את השניה. כאן יש לנו את המקום לעשות זאת! אני ממש אשמח שכל אחת תקח נקודה שהיא מתחברת אליה לכתוב ממנה טוב לכולנו בדרך רבינו הקדוש ומוהראש זיע"א ונפרסם זאת בעלון. כולנו יכולות ומסוגלות! **מחכה לשמוע מכן**

! נאור. 054-6413619 | Amnaor@gmail.com

עיצוב ועימוד: כנפי דמיון - 054-8527622

העלון מוקדש לרפואתן השלמה של חברותינו רוגית בת לאה ותרצה בת הדסה

